

Dosarul nr. 3ra-1499/16

Instanța de fond: Judecătoria Hîncești – N. Berbec

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Traciuc, M. Anton, A. Bostan,

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte judecătorul:

Svetlana Filincova,

Judecători:

Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Niscomnet”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Niscomnet” împotriva Biroului Vamal Leușeni privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016,

CONSTATĂ :

La 11 august 2015 agentul economic „Niscomnet” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Biroului Vamal Leușeni, solicitînd anularea procesului-verbal de examinare preliminară a rezultatelor auditului post-vămuire nr. 02/01 din 07.05.2015, actului de audit post-vămuire nr. 02/03 din 25.05.2015 și a deciziei de regularizare nr. 83 din 05.06.2015. (f.d. 2-9)

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că la 13.02.2015 Biroul Vamal Leușeni a emis ordinul de control nr. 10-0, în baza căruia colaboratorii vamali sunt autorizați să efectueze control ulterior prin audit post-vămuire, avînd ca scop al acțiunii de control verificarea corectitudinii determinării codului mărfii, în baza declarațiilor vamale perfectate în perioada anilor 2012-2014.

La aceeași dată a fost emis și avizul de audit post-vămuire nr. 28/29-247, în privința SRL „Niscomnet”, avînd ca obiective verificarea oficiului, spațiilor de comercializare și depozitare a mărfurilor, asistarea procedurii de verificare a rezultatelor inventarierii mărfurilor, aflate în gestiunea subiectului controlat, verificarea ansamblului declarațiilor vamale și/sau operațiunilor economice relevante pentru auditul post-vămuire, verificarea corectitudinii calculării și achitării următoarelor tipuri de drepturi de import ca taxa vamală, taxa pe valoare adăugată, accizele și alte taxe și impozite datorate statului, asigurarea aplicării corecte a reglementărilor vamale și a altor dispoziții legale privind intrarea, ieșirea, tranzitul, transferul și destinația finală a mărfurilor, care circulă între teritoriul vamal al RM și alte țări, inclusiv staționarea mărfurilor, care nu au statut de mărfuri autohtone.

În executarea dispozițiilor din actele sus indicate la 07.05.2015 de către Biroul Vamal Leușeni a fost întocmit procesul-verbal nr. 02/01 de examinare preliminară a rezultatelor auditului post-vămuire, contestat de SRL „Niscomnet” la 19.05.2015.

Reclamanta a invocat că la 25.05.2015 în privința acesteia a fost întocmit actul de audit post-vămuire nr. 02/03 , în baza căruia s-a constatat clasificarea eronată a mărfurilor, iar în concluzii este indicat precum că „în urma efectuării controlului ulterior prin audit post-vămuire, echipa de control a stabilit că SRL „Niscomnet” în perioada anilor 2012-2014 a importat în regim vamal definitiv (IM 4) lenjerie și articole pentru divertisment sexual, în baza a 12 declarații vamale perfectate la Postul vamal intern Nisporeni din cadrul Biroului Vamal Leușeni.

În opinia reclamantei, echipa de control a verificat atribuirea codului tarifar în raport cu facturile invoice, constatând că produsele importate au fost clasificate eronat. Astfel, pozițiile tarifare la care au fost clasificate de către echipa de control, conform Legii nr. 1380-XIII din 20.11.1997 cu privire la tariful vamal, sunt însoțite de taxa vamală ce variază între 0-15 %, ceea ce a condiționat apariția obligației vamale în baza art. 127/11 alin. (1) lit. a) Cod vamal, în valoare de aproximativ 28 162 lei, urmată și de o penalitate, care va fi calculată în temeiul art. 129 alin. (2) Cod vamal, mărimea căreia este stabilită de Codul fiscal pentru fiecare perioadă de gestiune în parte.

A invocat că la 05.06.2015, prin scrisoarea nr. 28/29-879 Biroul Vamal Leușeni a respins contestația înaintată, iar inspectorul superior al Serviciului reverificare Secția C.U., Leșanu Nadejda a întocmit decizia de regularizare nr. 83, prin care a fost stabilită obligația vamală în mărime de 28 175,78 lei și penalitate în mărime de 21 902 lei, iar în total a fost prezentată spre achitare suma de 50 077,94 lei.

La 10.06.2015 i-au fost aduse la cunoștință decizia de regularizare nr. 83 din 05.06.2015, actul de audit post-vămuire nr. 02/03 din 25.05.2015 și scrisoarea nr. 28/29-879 de respingere a contestației, pe care le-a contestat, dar care nu a fost soluționată de pîrît.

Reclamanta consideră sancțiunile aplicate ca fiind neîntemeiate. Noțiunea de control ulterior și dreptul organului vamal de a efectua controlul ulterior prin verificarea declarației vamale sau prin audit post-vămuire, prevăzute de art. 181/1 Cod vamal, au fost aprobate prin Legea nr. 71 din 12.04.2015 în vigoare din 01.05.2015, respectiv aceste prevederi legale nu au efect retroactiv, iar pîrîtul nu avea dreptul să efectueze controlul ulterior conform art. 18/1 alin. (1) Cod vamal, redacția nouă.

Astfel, potrivit ordinului de control nr. 10-0 din 13.02.2015 și a avizului de audit post-vămuire, reiese că procedura de control ulterior a fost începută la 13.02.2015, aducă pînă la intrarea în vigoare a normelor de drept vamal. Concomitent, la momentul începerii efectuării controlului ulterior, art. 181/1 Cod vamal, prevede efectuarea doar prin modificarea declarației, ceea ce nu a fost efectuat, astfel, prin actele prezentate rezultă că au fost aplicate prevederile art. 202/1-209/2 Cod vamal, redacția nouă.

A susținut că actul de audit post-vămuire este un act procedural, care se întocmește și se semnează de echipa de control și de persoana audiată, sau reprezentantul acesteia chiar și în caz de dezacord, în termen de 10 zile de la finalizarea procesului de audit post-vămuire, adică 07.05.2015, termen depășit de autoritatea vamală.

Consideră că actul de audit post-vămuire nr. 02/03 din 25.05.2015 nu corespunde cerințelor art. 209/9 Cod vamal, or în act nu sunt descrise obiectiv, clar și exact încălcările legislației, precum nu este indicat nici cum au fost aplicate regulile principale de interpretare a nomenclatorului, codurile tarifare care au fost atribuite în urma controlului, mărfurile importate din care să rezulte 28 162 lei. Astfel, a fost încălcat și pct. 41 al ordinului nr. 63-o din 11.01.2013, nefiind luată o declarație în scris.

Totodată în actul de post-vămuire și decizia de regularizare cuantumul obligației vamale este diferit. Astfel, penalitatea calculată în decizia de regularizare în sumă de 21 902,16 lei, contravine prevederilor art. 129 Cod vamal.

A specificat că la momentul efectuării controlului, marfa importată, pentru care s-a instituit obligația vamală, lipsea, deoarece a fost vândută cu achitarea tuturor impozitelor și taxelor prevăzute de lege, iar impunerea unor plăți suplimentare aduce atingere drepturilor și libertățile fundamentale ale societății.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești din 12 ianuarie 2016 cererea de chemare în judecată a SRL „Niscomnet” către Biroul Vamal Leușeni privind anularea actelor administrative s-a respins ca fiind neîntemeiată. (f.d. 160, 166-183)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 02 februarie 2016 SRL „Niscomnet” a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d. 164-165, 191-196)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 s-a respins apelul declarat de către SRL „Niscomnet”, s-a menținut hotărârea Judecătoriei Hîncești din 12 ianuarie 2016. (f.d. 203-214)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că potrivit actului de control nr. 10-0/13.02.2015, organul vamal a efectuat un control ulterior prin audit post-vămuire, scopul căruia era verificarea corectitudinii determinării codului mărfii în baza declarațiilor vamale perfectate în perioada anilor 2012-2014 de către SRL „Niscomnet”.

La 07.05.2015 a fost întocmit procesul-verbal nr. 02/01 de examinare preliminară a rezultatelor auditului post-vămuire, potrivit căruia, în baza datelor înregistrate în sistemul informațional „Asycuda World”, echipa de control a stabilit că în perioada verificată 2012-2014 SRL „Niscomnet” a efectuat operațiuni de import în baza a 12 declarații vamale, cu declararea mărfii în valoare totală de 33 454,52 euro. S-a stabilit că, în unele facturi-invoice anexate la declarațiile vamale articolele atribuite la poziția tarifară 901910 și 950300, au fost clasificate greșit contrar Regulilor principale de interpretare a Nomenclatorului mărfurilor al Republicii Moldova, valabil la momentul vămuirii și respectiv nu s-a achitat taxa vamală stabilită.

Prin decizia de regularizare nr. 83 din 05.06.2015 suma totală a drepturilor de import/export spre încasare a fost calculată în mărime de 50 077,94 lei, ce include valoarea tarifelor de 28 175,78 lei și penalitatea de 21 902,16 lei, iar potrivit deciziei de regularizare nr. 94 din 30.06.2015 suma totală a obligației vamale calculată spre anulare a fost stabilită pentru penalitatea în valoare de 17 261,17 lei. Astfel, s-a reținut că clasificarea mărfurilor conform Nomenclatorului mărfurilor a fost

realizată prin deciziile tarifare prelabile privind clasificarea mărfurilor întocmite de Serviciul Vamal nr. 221-223 din 19.08.2014 și nr. 231-234 din 21.08.2014.

Instanța de apel a apreciat că, organul vamal corect a considerat necesitatea revizuirii pozițiilor vizate în anexele la decizia de regularizare nr. 83 din 05.06.2015 la codurile mărfurilor indicate în acestea, or, potrivit art. 127¹¹ alin. (1) lit. a) Cod vamal (în redacția în vigoare la data efectuării importurilor), obligația vamală apare, atât la import cât și la export, și în cazul când, ulterior efectuării operațiunilor de vămuire și acordării liberului de vamă, se constată că informațiile cuprinse în declarația vamală au condus la stabilirea unei obligații vamale diminuate.

Instanța de apel, verificând integral argumentele apelantului, nu a stabilit careva derogări de la lege în cadrul auditului post-vămuire și stabilirii obligațiilor vamale ale declarantului.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 29 iulie 2016 SRL „Niscomnet” a contestat-o cu recurs, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016 și a hotărârii primei instanțe din 12 ianuarie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. (f.d.216-218)

În motivarea recursului recurentul a invocat că soluția instanța de apel, cât și a instanței de fond contravin normelor de drept material și procedural, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, precum și s-a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, și a materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului.

La 11 octombrie 2016 Biroul Vamal Leușeni a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe. (f.d. 223-226)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 02 iunie 2016.

Cererea de recurs a fost depusă la 29 iulie 2016 în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SRL „Niscomnet” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. În recursul declarat de către SRL „Niscomnet” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Niscomnet” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Niscomnet” împotriva Biroului Vamal Leușeni privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Maria Ghervas